

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ 48/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 23.05.2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Тужиоче, седите.

Да КОНСТАТУЈЕМО да су данас присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић;**
- **Оптужени Топлица Миладиновић, Поповић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Господин Поповић? Ту сте, нисам Вас видела одмах.

- **Кастратовић Славиша, Корићанин Вељко, Видоје, Богићевић Бобан, Сокић Абдулах, Радослав Брновић, Обрадовић Зоран и Николић Милојко;**
- **Браниоци Крсто Бобот, Петронијевић Перовић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви браните и Обрадовић Зорана, је ли тако?

- **Затим, Вучић Шћепановић, Борковић, господин Палибрк Драган.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви браните Николић Милојка?

- **Мршовић, Огњановић, Крстић и господин Радивојевић;**
- **Ту су и приправници из канцеларије.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо данас да кренемо са овим претресом испочетка.

Председник већа отвара заседање и објављује предмет главног претреса.

Ради се о поступку за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва.

Председник већа објављује састав већа. Веће је у саставу: председник већа Снежана Николић-Гаротић, чланови већа судије: Винка Бераха-Никићевић и Растко Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има примедби на састав већа? Не.

Од оптужених се узимају лични подаци.

Обзиром да смо до сада узимали Ваше личне податке молим Вас да само интервенишете уколико има неких измена осим оних које ћу прочитати. Дакле,

Миладиновић Топлица, са подацима као у списима предмета.

Поповић Срећко, са подацима као у списима предмета.

Кастратовић Славиша, такође са подацима као на записнику код истражног судије и полицији од 12.03. и са оним што је додао на претресу од 20. децембра.

Богићевић Бобан, који има нову адресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како беше Богићевићу? Господине Бобот, како је ова нова адреса за Богићевића? Ево тражим и ја.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Улица Булевар Зорана Ђинђића бр. 103.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том смислу смо изменили, је ли тако, решење.

Затим, Корићанин Видоје, са подацима као у списима и са оним изменама као у току поступка.

Корићанин Вељко, Брновић Радослав, такође са подацима као у списима предмета.

Сокић Абдулах са подацима као у списима предмета и подацима на претресу од 20. децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може господине Обрадовић Зоран да дође.

Ми ћемо да констатујемо да је ту и пуномоћник оштећених Мустафа Радоњићи, кога нисам претходно констатовала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Станите ту, молим Вас укључите микрофон. Реците ми за сада само Ваше личне податке?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Обрадовић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, то је као код истражног судије, је ли тако?
Као код истражног судије 09. фебруара?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш надимак, тада нисте рекли, да ли је Ваш надимак
"Буба" или "Бубица", не?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: "Мазало".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: "Мазало"? Добро. А ово "Буба" и "Бубица"?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па не знам, можда је неко звао, али мени је прави
надимак "Мазало", пошто сам аутолакер и бавим се фарбањем аута и онда по
томе ми је надимак "Мазало".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, живите у Немачкој рекли сте код
истражног судије. Да ли сте тамо регулисали некако, на неки начин боравак и
радну дозволу, или шта имате?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Добио сам азил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате азил?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Држављанство српско, је ли тако, још увек или
имате отпуст или како?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је ту отпуст из држављанства или шта кад имате
азил?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то, морам да проверим. Добро. Реците ми сада
од имовног стања шта имате?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Шта је с овим поступком у Панчеву, је ли то
окончано?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, то ћу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, води се поступак због кривичног дела
разбојништа, је ли тако, у Панчеву? Још неки други поступак?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: У Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крушевцу? Због ког кривичног дела?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто разбојништво? А да ли сте осуђивани раније?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да се вратите молим Вас.

**Да констатујемо да је и пуномоћник оштећених Наташа Кандић
приступила на претрес.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Николићу, хоћете Ви да дођете да нам дате Ваше податке? Ваши подаци су, дакле

Николић Милојко, са подацима као од 09.04.2011. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш надимак је, рекли сте код истражног судије "Шумадинац", а да ли је Ваш надимак можда "Шум" у "Шумадија" или не?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Како хоћете, исто је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тако? Добро. Реците ми које је Ваше боравиште?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пећ? Пребивалиште, боравиште, шта?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, тамо сам пријављен али се нисам пријављивао нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријављени сте у Пећи, а у Црној Гори?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: У Црној Гори сам био у Пљевљима, б.б., без броја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тамо имали нешто регулисано неко боравиште?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Као статус избеглице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Избеглица у Црној Гори?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте по занимању ватрогасац?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, радио сам приватно на грађевини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коначно да Вас питам за имовину, да ли имате неку имовину?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Имам једну стару кућу, могу двојица да је преврну оставио у Шумадији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Аранђеловцу или негде?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не у Шумадији, у селу, село Раниловић, Село Раниловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Марко, немојте да причате, јер чујем ту жамор.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Село Раниловић поред Аранђеловца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Стара кућа, трошна, не користи се?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Са два одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Црној Гори?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место.

Главни претрес почиње читањем оптужнице.

Претходно, председник већа упознаје оптужене са правилима у поступку у смислу члана 4 став 2 тачка 2, 89 и 318.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, дужни сте да пажљиво пратите ток претреса, да учествујете у њему тако што ћете постављати питања, давати предлоге и сугестије, бранити се на начин на који сматрате да је то за вас најповољније уз помоћ бранилаца које сте одабрали сами или вам их је поставио суд. Почећемо претрес читањем оптужнице, обзиром да је решењима које ћемо такође касније да прочитамо ванрасправног већа у овом поступку спојени су поступци са и против Обрадовић Зорана и против Николић Милојка. Обзиром на то да смо раније ону првобитну оптужницу читали, да ли се слажете да стављањем раније оптужнице на документ-камеру констатујемо да је та оптужница прочитана? Браниоци да.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се чита оптужница КТРЗ 4/10 од 10.09.2010. године на тај начин што се преко документ камере оптужница чита и констатује се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она ћемо да констатујемо да је иста прочитана. Ставите молим вас, режија дајте нам документ-камеру на мониторе.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се чита страна 1 од речи "Оптужница", страна 2, страна 3, страна 4, страна 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 и 12.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је прочитана оптужница од 10.09.2010. године.

За овим тужилац чита оптужницу КТРЗ 4/10 од 01.04.2011. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Станковићу, изволите.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

На основу члана 46 став 2 тачка 3, члана 265 став 1 и члана 266 Законика о кривичном поступку, у вези са одредбама члана 3, 4, став 2 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине оптужујем Обрадовић Зорана,

- што је за време оружаног сукоба између Савезне Републике Југославије - Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије, са једне стране и Коалиције НАТО снага и припадника наоружане војне организације «Ослободилачка војска Косова» («ОВК» или «УЧК»), са друге стране, који се одвијао у времену од 23.марта 1999. године до 20. јуна 1999. године, у граду Пећи и у селима на подручју општине Пећ, Аутономне покрајине Косова и Метохије;

као припадник јединице којом је командовао покојни Милић Небојша која је била у саставу 177. Војно територијалног одреда Пећ, чији је командант био оптужени Миладиновић Топлица, у заједници са припадницима те јединице, оптуженима Поповић Срећком, Сокић Абдулахом, Кастратовић Славишом, Цветковић Звонимиром, Богићевић Бобаном, против којих је подигнута оптужница, *(сад смо је прочитали)* и са осумњиченим Милић Ранком, Вуковић Предрагом, Николић Милојком, Мишић Синишом, Дунђер Синишом, према којима је кривични поступак раздвојен, те заједно са осталим НН припадницима «Шакала» и припадницима територијалне одбране међу којима опт. Корићанин Вељко, осумњичени Јашовић Зоран и Јашовић Видоје, према којима је кривични поступак раздвојен, те припадницима резервног или активног састава полиције, међу којима Корићанин Видоје и опт. Брновић Радослав, који су се добровољно придружили јединици „Шакали“, стављајући се на страну српске оружане стране у сукобу, у циљу који се састојао у протеривању албанског становништва са овог подручја и успостављању потпуне контроле над целом територијом Косова и Метохије и стварању етнички чистог подручја,

супротно одредби из члана члана 3 став 1 тачка 1 а) и д), члана 33 Четврте конвенције о заштити грађанских лица за време рата, од 12.08.1949. године, члана 51, 75, 76 и 77 Допунског протокола о заштити жртава међународних оружаных сукоба, уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаных сукоба (Протокол I), ратификована од стране Народне скупштине ФНРЈ 1950. године према лицима која непосредно нису учествовала у непријатељствима, цивилном становништу албанске националности, нису поступали у свакој прилици човечно и без икакве дискриминације засноване на националном пореклу и убеђењу, већ су наређивали и извршили оружани напад на целокупно цивилно становништво села Ћушка, и при томе

- вршили појединачна и групна убиства;
- примењивали мере застрашивања и терора уништавајући паљењем куће, пратеће објекте и моторна возила;

-присвајали имовину цивила у великим размерама одузимајући од њих новац, накит, драгоцености, моторна возила, што све није оправдано војним потребама;

-извршили расељавање преживелог цивилног становништва из села са циљем да се оно пресели у Републику Албанију,

па је тако:

Окривљени Обрадовић Зоран, заједно са оптуженима: Поповић Срећком, Сокић Абдулахом, Кастратовић Славишом, Цветковић Звонимиром, Божићевић Бобаном, Корићанин Видојем, Корићанин Вељком и са осумњиченима Момић Ранком, Вуковић Предрагом, Николић Милојком, Машић Синишом, Дунђер Синишом, заједно са и осталим НН припадницима “Шакала”, ТО и полиције, извршавајући примљену наредбу, од свог старешине, сада покојног Минић Небојше, као припадник јединице „Шакали“, војним бојама и гарежом из ауспуха нашарао лице да га неко не би препознао, те са осталим припадницима „Шакала“ дошао до села Ћушка, где су их сачекали припадници полиције и ТО, који су били мештани села или околине и који су познавали распоред кућа у селу, међу којима су били припадници ТО опт. Корићанин Вељко и припадник резервног састава полиције Полицијске станице Клинчина, опт. Корићанин Видоје, па је Минић Небојша, организујући напад, поделио јединицу на четири групе и одредио сталне припаднике своје јединице опт. Поповић Срећка, осм. Момић Ранка, осм. Николић Милојка и себе, да буду вође групе, потом издао наредбу да се тим групама прикључе припадници-мештани који су их сачекали и сви развили у стрелце и са различитих страна, из више праваца крену у претрес села и кућа у селу, да све цивиле који се затекну у кућама приморају да се окупе у центру села на једном месту, код гробља, у део села Хасан Бећ, а њихове породичне куће и пратеће објекте запале,

па су се сви припадници јединице „Шакали“ заједно са припадницима полиције и ТО, наоружани аутоматским пушкама, распоређени у четири групе, развили у стрелце и сви заједно и истовремено, из више праваца, пуцајући из свог оружја, претресали породичне куће, сво становништво истерали из кућа, пуцајући из свог наоружања приморавали га да се окупи у центру села, вршили одузимање имовине, отимачину, тако што су из кућа узимали вредније ствари, а од становништва отимали драгоцености, новац и моторна возила, подметањем пожара уништавали имовину цивилног становништва, палећи породичне куће, економске објекте и моторна возила,

делујући заједно и истовремено, желећи дело као своје, те поступајући свесно и вољно у извршењу примљене наредбе, при чему је вршио појединачна убиства цивила и то:

1.

Заједно са оптуженима Поповић Срећком, Богићевић Бобаном, и другим НН припадницима групе групе коју је водио оптужени Поповић Срећко, пролазећи поред дела села у којем живи породица Гаши и породица Ибиша Келмендија, када је опт. Поповић Срећко свим укућанима наредио да изађу из својих кућа и скупе се у дворишту куће Брахима Гашија, а припадницима своје групе да их опколе и држе на нишану, потом и да им одузму лична документа, новац и златан накит, па је заједно са опт. Богићевић Бобаном и са за сада неидентификованим припадницима „Шакала“, ТО и полиције, извршавајући примљену наредбу, истерао све укућане из својих кућа, натерао их да уђу у двориште Брахима Гашија, те пуцањем из аутоматског оружја у ваздух или испред ногу окупљених, натерао их да им предају новац, златан накит, сви заједно пазећи да неко не пружи отпор или не побегне, за време док су сви окупљени још били у дворишту,

а поступајући по наредби опт. Поповић Срећка да издвоје и лише живота прво Рама Расима, потом Шаљу Мухамета, и на крају Гашија Брахима, говорећи: „можете им радити шта хоћете, можете их убити, да их запалите, да сечете, шта год хоћете учините са овим људима“, заједно са НН припадником јединице „Шакали“ прво одвео Расима Раму, а потом и Шаљу Мухамета у двориште куће Расима Раме где их је НН припадник јединице лишио живота рафално испалујући из пушкомитраљеза пројектиле у њихова тела, а након пар минута на исти начин лишио живота Гаши Брахиму у дворишту куће Гаши Рама,

те је, након тога, окр. Обрадовић Зоран, заједно са осталим припадницима групе коју је водио опт. Поповић Срећко, окупљеном становништву, групи од око сто цивила, наредио да напусте куће и крену пут Албаније, претећи да ће их убити и пуцајући изнад њихових глава и испред њихових ногу, па су сви цивили окупљени у дворишту напустили село, а затим све куће у том делу села запалили подметањем пожара.

2.

Током даљег напредовања, заједно са опт. Богићевић Бобаном, опт. Поповић Срећком, пок. Минић Небојшом, опт. Сокић Абдулах, опт. Кастратовић Славишом и осм. Мишић Синиша, дошао до засеока, где су се налазиле породичне куће Чеку и по наређењу пок. Минић Небојше, укућане претњом оружјем, натерао да се окупе у двориште Чеку Кадрија, постројио поред зида куће и у њих држао упрене цеви аутоматске пушке, те од њих одузео новац, драгоцености и лична документа, која је опт. Поповић Срећко поцепео и бацио, а потом приморао Чекуа Кадрија да уђе у кућу, где га је лишио живота, испалујући краћи рафал у виталне делове његовог тела, од којих га је шест пројектила погодила у тело, наневши му повреде од којих је оштећени приминуо,

док је пок. Минић и осум. Мишић Синиша, оружјем приморали Чеку Хасана, оца Агима Чекуа, пошто су га претходно тукли, да уђе у амбар, који се налазио поред породичне куће, где му је пок. Минић, ловачким ножем-полукамом пререзао гркљан и док је оштећени још давао знаке живота, осумњичени Машић Синиша из своје аутоматске пушке, испалио два пројектила - један у главу а други у груди оштећеног, услед чега је овај задобио повреде због којих је преминуо на лицу места у амбару, а потом амбар запалили, након чега је окупљеном становништву, групи од око педесет цивила, наредио да напусте куће и крену пут Албаније, па су ови цивили напустили село, а затим све куће у том делу села запалили подметањем пожара.

3.

Заједно са оптуженима: Поповић Срећком, Сокић Абдулахом, Кастратовић Славишом, Цветковић Звонимиром, Богићевић Бобаном, Корићанин Видојем, Корићанин Вељком, осумњиченима Момић Ранком, Вуковић Предрагом, Николић Милојком, Мишић Синишом, и Дунђер Синишом, заједно са осталим НН припадницима "Шакала", ТО и полиције, када су у центру села били сатерани сви преостали цивили у селу, њих око 300, и то један део у двориште Ајета Гашија а други део у двориште Хакија Гашија и Саљија Гашија и када је пок. Минић наредио припадницима јединице којом је комадовао да се изврши тријаж окупљеног становништва, тако да се жене и деца и старци раздвоје од мушкараца, који су по Минићевој оцени били војно способни,

извршавајући наредбу, заједно и истовремено са осталим припадницима „Шакала“, ТО и полиције, вршио тријаж, тако што су сви заједно издвојене мушкарце сакупили на једно место, на тргу код гробља, док су жене, децу и старце натерали да уђу у двориште Ајета Гашија и у двориште кућа Хакија

Гашија и Саљија Гашија, а потом комплетно становништво опколили, држали на нишану да би спречили да неко из масе не побегне или не пружи отпор,

на који начин је дао подршку и омогућио да опт. Поповић Срећко, несметано, враћајући се по претресу кућа ка тргу, у кући Ајета Гашија пуцајући из аутоматске пушке лиши живота Суљ Гашија, Гаши Скендера и Мухарема Гашија, а НН припаднику своје јединице да оружјем натера Гаши Ибиша да уђе у двориште куће Саљија Реце, која је већ горела у пожару, и пуцањем из аутоматске пушке, лиши га живота код улаза у сутерен куће,

4.

Заједно са још двојицом НН припадника јединце „Шакали“, од оштећеног Чауш Љушија одузео 100.000 ДМ, и „спортски аутомобил „Тојота супер“, који је пронашао у дворишту Чауша Љушија, а потом, претећи да ће га убити из аутоматске пушке, натерао Чауша пође са њим до возила и да стартује мотор, возило одузео од њега, све како би поштедео живот његовом сину Аријану, и возило довезао до центра села, где је пок. Минић из своје аутоматске пушке испалио пројектиле у то возило и уништио га.

5.

Заједно са осталим припадницима своје јединице, жене, децу и старце опколио и држао на нишану, како не би побегли, од жена одузимао новац и златан накит, након чега је приморао децу и старије мушкарце да доведу тракторе са приколицама, па су, сви заједно окупљено становништво, у укупном броју од око 250 цивила, приморали да се попне на тракторске приколице и тако у 12 трактора са приколицама напусте село, а за време док је у колони издвојено становништво, углавном жене, деца и старци, у тракторским приколицама под претњом оружја напуштало село,

6.

поступајући по Минићевом наређењу, заједно са осталим припадницима своје јединице, опколио издвојену групу од 32 војноспособна мушкарца, држао их на нишану са оружјем у рукама и пазио да неко од њих не побегне или не пружи отпор, док су пљачкани, а потом њих 29 лишени живота,

свестан да на овај начин пружа додатно самопоуздање непосредним извршиоцима пљачке и убистава и спреман да помогне у егзекуцији ако затреба, на који начин су сви узели учешће у одузимању имовине и извршењу убистава,

па је заједно са опт. Поповић Срећком и за сада НН припадником јединице Шакали, из групе мушкараца издвојене на тргу, одвојио трећу групу од 10 цивила, у којој су се налазили оштећени: Гаши Мус, Гаши Џафер, Љуши Абдулах, Љуши Џафер, Љуши Аријан, Аљијај Зећир, Шаља Исуф, Краснићи Емруш Скендер Аљуши и Бериша Хазир, спровео до куће Гаши Сахита, а потом и у дневну собу, где је оптужени Поповић Срећко изрекао „пресуду“ гласно говорећи : „У име државе Србије, сви ћете бити убијени...“, па су сви заједно пуцајући из оружја, рафално испалили пројектиле у оштећене, а потом их из пиштоља оверавали пуцајући им у главу, на који начин су их лишили живота, осим Хазира Берише, који је, иако тешко рањен у обе ноге, успео да неопажено побегне кроз прозор, након чега су посмртне остатке скупили на гомилу, прекрили сунђерима и ћебетом и упалили, изазивајући пожар у којем су посмртни остаци изгорели заједно са кућом,

па је тако у радњама описаним у тачки 1 до 6, окривљени Обрадовић Зоран учествовао у овом нападу у ком су припадници јединице „Шакали“, ТО и полиције:

- лишили живота укупно 44 цивила,
- одузели златан накит и драгоцености у неутврђеној вредности,
- одузели укупно више од 125.000 ДМ, и то од Љуши Чауша 100.000,00 ДМ, од Реџ Келмендија сат марке „Сеико“, од његове супруге 200 ДМ и златан накит, од Гаши Зимрете 850 ДМ, од Шпресе Келменди око 4.000 ДМ, те 20.000 ДМ претресањем од окупљених мушкараца у центру села,

- одузели више путничких возила и два камиона, а сву одузету имовину предали пок. Минић Небојши по завршеној “акцији”, који је део “плена” задржао за себе, а део поделио припадницима своје јединице

- изазивањем пожара уништили више од 40 породичних кућа, и више од 40 пратећих објеката, међу којима и куће породица: Африма Чекуа, Хаџи Вокшија, Реџ Келмендија, Шабана Гашија, Сахит Гашија, Суљ Гашија, Дем Гашија, Муч Лониа, Севди Берише, Зећир Тахирукаја, Расим Раме, Хусеин Чекуа, Соли Чекуа, Сул Чекуа, Хаки А. Гашија, Тахир Гашија, Јашар Гашија, Исе Гашија, Мује Гашија, Рамадан Гашија, Сали Гашија, Ђевдат Гашија, Бећир Гашија, Ђазим Сафуја, Пајазит Хајдараја, Тахир Келмендија, Ибер Келмендија, Скендер Келмендија, Уке Љушија, Халит Гашија, Мађур Гашија, Бек Саколија, Дрејтан Шкрелија, Незир Тахирукаја, Муч Ломија, Хусен Чекуа, Бајрам Чекуа, Даут Чекуа, Авдула Берише, Зукан Викчија и Хазир Келмендија,

- изазивањем пожара и рафалном паљбом уништили 3 камиона, 5 путничких моторних возила и 3 трактора,
- протерали из села више од 400 цивила и то жене, децу и старце

- чиме је као саизвршилац извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142. став 1, у вези чл. 22 КЗЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да само констатујемо ово, одморите се мало.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је оптужница прочитана, с тим што тужилац одмах исправља техничку грешку која постоји у овој оптужници и где додаје време извршење дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам на страну 2.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иза речи "па је тако", додаје се "14. мај 1999. године".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је поступак по овој оптужници спојен решењем Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине, решењем ванрасправног већа од 20.04.2011. године, решењем К.По₂-48/10 – Кв.По₂-39/11 са предметом који се води по оптужници од 10.09.2010. године и да је решењем К.По₂-48/10 – Кв.По₂-42/11 од 09.05.2011. године спојен кривични поступак и против окривљеног Николић Милојка са свим овим поступцима, па тужилац чита и оптужницу КТРЗ-7/11 од 27.04.2011. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

На основу члана 46 став 2 тачка 3, члана 265 став 1 и члана 266 Законика о кривичном поступку, у вези са одредбама члана 3, 4, став 2 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине оптужујем Николић Милојка,

Што је:

У времену од 23. марта 1999. године до 20. јуна 1999. године у граду Пећи и селима на подручју општине Пећ, Аутономне Покрајине Косова и Метохије за време оружаног сукоба између Савезне Републике Југославије и војске Југославије и полицијских снага Републике Србије с једне стране и Коалиције НАТО снага и припадника норужане војне организације Ослободилачка војска

Косова (ОВК и УЧК) са друге стране као припадник вода 177. Војно теријаторијалног одреда Пећ, зв. „Шакали“, којим је командовао покојни Милић Небојша,

стављајући се на страну српске оружане стране у сукобу, у циљу који се састојао у протеривању албанског становништва са овог подручја и успостављању потпуне контроле над целом територијом Косова и Метохије и стварању етнички чистог подручја,

супротно одредби из члана 3 став 1 тачка 1а) и д), члана 33 IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата, од 12.08.1949. године, члана 51, 75, 76, и 77 Допунског протокола о заштити жртава међународних оружаных сукоба, уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаных сукоба (Протокол I), ратификовани од стране Народне скупштине ФНРЈ 1950. године;

према лицима која непосредно нису учествовала у непријатељствима, цивилном становништу албанске националности, није поступао у свакој прилици човечно и без икакве дискриминације засноване на националном пореклу и убеђењу, већ је вршио оружани напад на цивилно становништво, вршећи појединачна и групна убиства, примењивао мере застрашивања и терора уништавајући паљењем куће, пратеће објекте и моторна возила, присвајао имовину цивила у великим размерама одузимајући од њих новац, накит, драгоцености, моторна возила, што све није оправдано војним потребама, силом и претњом протеривао преживело цивилно становништво из села са циљем да се оно пресели у Републику Албанију,

па је тако:

на дан 14.маја 1999. године, у јутарњим сатима, у селу Ћушка, спроводећи наредбу, пок. Милић Небојше, у заједници са припадницима своје јединице „Шакали“- окривљенима: Поповић Срећком, Сокић Абдулахом, Кастратовић Славишом, Богићевић Бобаном, Обрадовић Зораном, осумњиченим Момић Ранком, Вуковић Предрагом, Мишић Синишом, Дунђер Синишом, према којима је кривични поступак раздвојен, те са окривљенима: Корићанин Вељком и Цветковић Звонимиром, припадницима Територијалне одбране (ТО) и окр. Корићанин Видојем, припадником активног састава полиције, и осталим за сада НН припадницима „Шакала“, ТО и полиције, сви наоружани аутоматским пушкама, заједно и истовремено, развили се у стрелце и распоређени у четири групе,

као вођа једне групе, делујући заједно и истовремено са припадницима своје јединице, желећи дело као своје, поступајући свесно и вољно, извршио оружани напад на становнике села Ћушка, на начин да је

а.) Предводећи своју групу, заједно са групом-делом јединице којом је командовао ос. Момић Ранко, извршио оружани напад на становништво у делу села Ћушка, где се налази кућа Халита Гашија, претњом оружјем, истеривао укућане из њихових породичних кућа, те претњом да ће убити чланове две породице Гаши, натерао све укућане у том делу села да уђу у двориште Халитове куће, где је од окупљених отимао вредније ствари и одузимао готов новац, златан накит, сатове и друге драгоцености, а потом, непрекидно пуцајући рафалном палјбом, приморао становништво из овог дела села да крене према центру села, а све куће у том делу села запалили подметањем пожара, па су у овом нападу лишени живота Хаки Гаши и Селим Гаши,

б.) У центру села где су били присилно окупљени сви цивили у селу, њих око 300, један део у двориште Ајета Гашија а други део у двориште Хакија Гашија и Саљија Гашија, вршио тријаж окупљеног становништва, тако да је жене, децу и старце раздвојио од војноспособних мушкараца, које је окупио на тргу код гробља и од којих је одузимао готов новац, сатове и драгоцености, док су остали припадници јединице којој је припадао опколили и држали на нишану све окупљене цивиле, од жена одузимали новац и златан накит, па су децу, жене и старце претњом како ће их убити приморали да у тракторима са приколицама формирају колону и напусте село и крену пут Албаније,

в.) вршио групна убиства на тргу задржаног војноспособног мушког дела становништва села-цивила, заједно са осм. Момић Ранком и осм. Вуковић Предрагом, оружјем принудио групу од 12 цивила да уђу у кућу Азема Гашија, и то: Гаши Емина Гаши Јашара, Гаши Рама, Гаши Хаљиља, Келменди Ибера, Келменди Скендера, Келменди Дему, Љуши Уку, Љуши Османија, Динај Исмета, Авдиљај Ганија и Гаши Ису, где их је лишио живота пуцањем из аутоматског оружја, рафално испалјујући пројектиле у њих, при чему је Иса Гаши задобио прострелне ране на левој ноzi, успео да побегне кроз прозор куће,

а како би злочин прикрио посмртне остатке стрељаних скупио на гомилу, прекрио сунђерима и ћебетом и запалио, изазивајући пожар у којем су посмртни остаци изгорели заједно са кућом,

- чиме је као саизвршилац извршио кривично дело Ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142. став 1, у вези чл. 22 КЗЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је прочитана и ова оптужница, па се за овим из заседања удаљавају сви оптужени, осим Миладиновић Топлице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо решити на следећи начин. Господин Николић Милојко, он ће отићи негде мало даље, на неко мало дуже време, да би сви ови други могли, да би господин Обрадовић могао да почне са давањем одбране, а сви ови ће бити ови остали оптужени овде, негде близу, они су давали одбрану, да ли ће нешто додавати или не. Господине Палибрк, у овој фази.

Адв. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја бих само да замолим суд, пошто је мој клијент, веома мало времена имао да припреми своју одбрану, само су му два дана била на располагању да погледа предмет који, сложићете се је изузетно, ако ми дозволите, ја сам спремио овде један део грађе из предмета. Да ли ја могу то њему да дам да мало прочита, док не почне његово саслушање? Да ли није спорно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спорно, али даћете само да видимо шта је, даћете овде стручном сараднику суда и то ћемо му доставити доле у притвор. Немојте се мучити, ево дајте стручни сарадник ће то да погледа. Дакле, Николић Милојко иде доле да се одмори, па ћете му послати ово. Господине Петронијевићу, изволите, кажите?

Адв. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имају право на разговор, него и преписке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је из предмета, господин Палибрк.

Адв. ДРАГАН ПАЛИБРК: Али није стигао тај предмет да погледа у два дана, мислим, сложићете се са мном да има хиљаду и хиљаду страна. Значи, само човеку да се да да прочита то, везано то, пре него што буде давао одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово није у нашем предмету, господине Палибрк, ово није у нашем предмету.

Адв. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, нема никаквих проблема, тиче се овог предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово Вас нећу пустити да дајете на претресу, знате.

Адв. ДРАГАН ПАЛИБРК: Свеједно, ја сам то могао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то могли да дате овако.

Адв. ДРАГАН ПАЛИБРК: Тако је, могао сам, али ја нисам хтео да злоупотребљавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сада у овој фази, то ћемо да расправимо после. Николић Милојко иде доле, ја враћам Вама, ово је део из истражног списка који још увек није здружен овом предмету. Изволите, можете да му дајете шта год хоћете, немојте му давати овде на претресу.

Адв. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја сам објаснио разлог зашто му дајем на претресу, јер је он имао право на увид у понедељак и уторак, а претрес је у понедељак, због тога, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте данас пре подне времена да обиђете клијента, да му то однесете.

Адв. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, молим Вас, у овој фази да на тај начин компликујемо, имајући у виду да сада идемо на саслушање оптужених. Господине Радоњићи, изволите? Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, молим Вас, у овој фази да на тај начин компликујемо, имајући у виду да сада идемо на саслушање оптужених. Господине Радоњићи, изволите? Укључите микрофон, добро.

Пуномоћник оштећених каже да није добио ове нове оптужнице против Николић Милојка и против Обрадовића, па СЕ НАЛАЖЕ стручној служби суда да сада у паузи копира ове оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите господина Николић Милојка, вратите онда и господина Обрадовић Зорана, док ово не ископирамо. Оставите само ове што су већ давали одбрану, да констатујемо да ли ће бити неких измена. Значи, њих двојица иду доле, остали оптужени дакле, негде овде близу ћете да их сместите, па ће један по један да улазе.

За овим се из заседања удаљавају сви оптужени, а у заседању остаје само Миладиновић Топлица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сви имају решење о спајању, браниоци, пуномоћници? Немате, решење имате? Добро. Пуномоћници немају, господин Радивојевић нема решење о спајању. Господине Миладиновићу, можете да дођете овде напред.

Добар дан, да ли имате нешто да додате, везано за одбрану коју сте износили током овог поступка, посебно на претресу од 20. децембра?

Опт. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, добро.

Оптужени Топлица Миладиновић изјављује да остаје при одбрани коју је износио током поступка, посебно оној коју је износио на претресу од 20. децембра 2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто да додате?

Опт. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања за оптуженог?

Питања нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се молим Вас на место. Сада уведите Поповић Срећка. Господине Перовићу, господине Бобот? Да ли ја чујем жамор неки? Сметате, ево каже господин Петронијевић, чак и њему. Добро, Поповић Срећко.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате нешто да додате у прилог одбрани коју сте износили током овог поступка?

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Немам, само имам притужбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господин, цитирам речи из новина, корумпирани, назива војском, ослободилачком ОВК, није то војска ослободилачка ОВК, него терористичка организација под командом Агима Чекуа, Шабан Шаље, Рамуш Харадинаја, Јакуп Краснићија и осталих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, то сте већ износили у својој одбрани да то није војна организација.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, то је поново господин, друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се обраћати тужиоцу, да Вас не бих удаљавала.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Мизеран је, да више не могу ни да му се обратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме, господине Поповићу, сада ћу прво да Вам искључим микрофон, а немојте да вичете без микрофона. Затим ово ћемо да унесемо у записник ово што сте рекли. Господине Поповићу, немојте ми се обраћати док не добијете реч, ни без микрофона, ни са микрофоном, дакле, никако док не добијете реч.

Оптужени Срећко Поповић остаје при одбрани коју је износио током овог поступка, као и на претресу од 20.12.2010. године и поново наводи да ОВК није Ослободилачка војска Косова, већ да се ради о терористичкој организацији.

За овим председник већа опомиње оптуженог да не користи никакве изразе којим описује заменика тужиоца за ратне злочине, уз упозорење да ће у супротном бити удаљен са претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, сада нећу уносити речи које сте изrekli за тужиоца, саберите се, немојте да укључујете микрофон док Вам не кажем, разумете, господине Поповићу? Укључићете микрофон када Вам кажем, немојте више ниједном речју, никаквим описима, никаквим придевима, никаквим увредљивим изразима описивати било ког од учесника у овом поступку, иначе ћете морати да будете удаљени са претреса. Дакле, унели смо да је то терористичка организација, да није Ослободилачка војска. Држите се онога што Вам се ставља на терет, немојте описивати и немојте користити никакве изразе за учеснике у овом поступку, нити за тужиоца. Сада реците, шта још имате да додате у своју одбрану, изволите.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Госпођо, то нису моје речи, то ја цитирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, немојте цитирати.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само сам цитирао, ништа више, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте цитирати штампу.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То нисам ја изјавио, него је изјавила дотична дама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, немојте расправљати са мном уопште, немојте расправљати са мном. Да ли Ви имате нешто да додате у своју одбрану или остајете при одбрани коју сте износили током овог поступка?

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Немам шта да додам, једноставно оно што сам изјавио тада и сада и убудућности и док сам жив животом, иста је оптужба, ово је чиста лаж. Прави они који су то извршили су господа који су заштићени сведок, такозвани «покојни Небојша Минић», јер ја верујем да је он умро, јер не може од сиде да се умре за три дана и њихова дружина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то припадници њихове дружине?

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Заштићени сведок одлично ко је, јер ја само када буде директно овде дошао заштићени сведок, онда ћете чути нешто што нећете веровати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас не интересује ко је он, ја Вас питам који су ти други?

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знам ја који су ти други, зна одлично он ко је и шта је, господо, ови овде оптужени што су сада присутни, миједан нема везе са тим. Могуће да су били појединци присутни, као и ја што сам био присутан. Ја не браним се да кажем, нисам био, јер јесам био, ја сам био и немам се чега стидети у том делу. Једина стид моја је у данашњем времену, онај који је говорио да се брани Косово и Метохија по цену живота, сада га дели, па се Рашка област назива Санцаком и тако даље и тако даље. Па ми долази да плачем од муке и од беса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете нам рећи који су то били остали?

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знам, госпођо, ја знам да је Рашковић био и Сениша његови пулени и још двоје, троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Машић Сениша?

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Рашковић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Машић, а Сениша?

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Како се презива, не знам и још двоје, троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то?

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је њихова дружина која је харала и по граду и по селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја у животу тада сам Вам рекао и сада Вам кажем, пљачкао, ако сам пљачкао господо, нудим Вам, не ја, нудим Вам оба сина своја, али да будете толико частан у овом друштву и ово правосуђе да оде у Љубићку 25 да види од те силне пљачке, шта имам ја, зидану бараку коју сам доградио са ових десет прстију. Све остало што ми прича или овако или онако, једино ми је жао у свему овоме, што стварно нисам Агима ухватио, а ја нисам оптужио ни тужиоца, ни комплетно Тужилаштво за ратне злочине, а имам аргумената сушних да кажем то, али ја опет нисам, то нису моје речи, то су речи које сам прочитао у штампи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро вратите се сада ако немате шта да додате.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А не чудим се да то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер, обзиром да знам ко је Мустафа Радоњићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу опет, значи немојте ме терати да доносим мере уопште, ја нисам склона да такве мере доносим. Немојте учеснике у поступку уопште да спомињете, држите се своје одбране, оно што Вам се ставља на терет.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро, госпођо, ја морам да питам шта би са Миливојем Ђуричићем, адвокатом, када је он толико добар правник, како не спаси свог друга, једног од најјачих правника на Косову и Метохији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, добро, ако је то у склопу Ваше одбране, то је евидентирано.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Има их на стотине који су покојници, на сто бачени и касапљени, а то ћемо у току каснијег поступка. А овај господин зна одлично шта је то у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место. Позовите, молим вас господина Кастратовић Славишу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо је открио идентитет заштићеног сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, «ПС».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ опоменут, немојте интервенисати за сада.

Опт. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли има неких измена, да ли имате нешто да додате у односу на одбрану коју сте износили током овог поступка? Почели смо испочетка, зато што су нове оптужнице две, спојен је поступак, због тога је поново читана Ваша оптужница, истина не буквално, него смо је ставили на ову овде документ камеру и зато Вас питам.

Опт. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па, ја нисам био стварно тамо, тако да не знам шта би, да се види до сада да стварно нисам био уопште у Ћушки, тако да не знам шта бих причао о Ћушки уопште.

Оптужени Славиша Кастратовић остаје при одбрани коју је износио током поступка и посебно на претресу у децембру 2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања за овог оптуженог? Не, можете онда да се вратите да седнете, ако Ви немате још нешто, ако сте хтели да додате, можете сада. Не, добро. Богићевић Бобана сада доведите.

Опт. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли Ви имате нешто да ново кажете везано за Вашу одбрану, односно на оно што сте током поступка износили?

Опт. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опужени Богићевић Бобан остаје код одбране коју је износио током поступка и на претресу у децембру 2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања за овог оптуженог? Нема, нико се не јавља можете да се вратите и да седнете на место. Цветковић Звонимира позовите молим Вас.

Опт. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Добар дан поштоване судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли Ви имате нешто да додате у односу на одбрану коју сте износили у току поступка?

Опт. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Немам ништа да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све оно што сте до сада причали је ли?

Опт. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Све што сам рекао, рекао сам што сам имао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Да немам никакве везе са овим и ето на томе остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени Звонимир Цветковић, остаје код одбране коју је износио у току овог поступка и на претресу у децембру 2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Нема нико питања.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: И ове људе сад што су подигли, што је подигнута оптужница сада против њих, уопште их не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Први пут у животу их видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: То можете да питате њих да не познају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Не познају ме ни ови што су пре тога оптужени били, а не, ови двојица уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ова двојица сада, нисте видели, не.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Ма какви, први пут у животу их видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се онда на место.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите Брновић Радослава. Да ли Ви, добар дан, да ли Ви имате нешто да додате у своју одбрану, да ли има неких измена у Вашој одбрани, оно што сте причали до сада у току поступка да ли има неких измена?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени Брновић Радослав, са одбраном коју је износио у току поступка и на претресу у децембру 2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања за овог оптуженог? Да ли познајете ову двојицу, Николића и Обрадовића?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не познајете. Добро, можете да се вратите на место. Ви доведите Сокић Абдулаха полако, јер су Корићанин Видоје и Вељко ту, кажите Корићанин Видоје. Добар дан.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли има неке измене, да ли имате нешто да додате везано за одбрану у току овог поступка?

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Немам ништа, само би констатовао и питао би тужиоца пошто у првој оптужници да сам резервиста у Клиничини, у другој када је читао да сам активни полицајац, па ме интересује то, али ја упорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта Вам се ставља на терет.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Да, ја упорно кажем да сам активни полицајац и да стојим иза тога да сам радио у Клини, а у Клиничини нисам радио, па видим констатацију само ме интересује једно, друго немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете Ви ове?

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обрадовића и Николића?

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Не. Никад их нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени Видоје Корићанин остаје код одбране коју је износио у току поступка и посебно наводи да је био активни полицајац у ПС Клина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да се вратите на место. Да ли има неких питања? Не, добро. Корићанин Вељко.

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли Ви остајете код ове одбране коју сте износили у току поступка?

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате нешто да додате?

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можда познајете рецимо Обрадовића који је ту из Пећи?

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени Вељко Корићанин остаје код одбране коју је износио у току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања за овог оптуженог? Немамо, можете да се вратите на место. Сокић Абдулах. Господине Сокићу, да ли Ви имате нешто да додате одбрани коју сте износили у току овог поступка?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па имао би да додам пошто сам хтео да објасним господину јавном тужиоцу био сам почео да му објашњавам за Зорана Обрадовића, али ми је рекао да то није битно и тако је и прекинуто то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви то објашњавали тужиоцу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не да сам помешао Зорана Обрадовића са Млађом, они су доста слични, пошто сам већ изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџо старији 12 година од Обрадовића.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Маџо старији 12 година од Обрадовића, како доста слични?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам Вас разумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем Маџо је старији 12 година од Обрадовића.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам ја њих доста дуго ни познавао, ја што познам Кастратовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим 12 година.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам се са њима виђао и после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Са Кастратовићем и са Бобаном, са њима се више никад нисам ни видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били ови Николић и Обрадовић код Вас у јединици када сте Ви дошли у 177.? Јесу били они ту?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Обрадовић Зоран је био, ту је дошао у Ћушку шта ја знам шта је, ту је ваљда испала нека свађа између «Мртвог» и Обрадовић Зорана, ја сам тек сад видио ко је Обрадовић Зоран, ја га прије нисам, до сада можда сам га знао и тада али ми смо се јако кратко познавали, мало смо се познавали. Имао је неку свађу са «Мртвим», а шта је било после те свађе ја не знам. Ми смо сви дошли у Ћушку, оно што сам рекао то је све уреду, али сам био помешао само Обрадовић Зорана и овога Млађу не знам како се презива, Млађо се зове ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млађо?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Млађо, Младен шта ја знам, има пише, ја мислим да му је надимак «Млађа», «Млађо», шта ја знам како се зове, е зато сам рекао јавном тужиоцу да би повукао оно што сам рекао за Зорана, да сам помешао та два лица, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта да повучете што сте рекли?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да је био како сад да Вам кажем. Да није био у тој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Обрадовић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад кад сте га видели, Ви то знате?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја Вам кажем све се мени то помешало, све ми се помешало, ја кад сам хтео да дам то јавном тужиоцу овде изјаву, ваљда је то било када сам давао одбрану, шта знам шта је било, не сећам се више, тада сам га замолио да ли може да, у ствари да ли могу да поништим то што сам рекао за

Обрадовић Зорана, иако тада Обрадовић Зоран није био ваљда ни ухапшен не знам ја, јербо Обрадовић Зоран тада није био у тој групи, барем што су убијали по кућама, то је био Млађо, а он ваљда се може наћи тамо ваљда пише Млађо негде. Разумијете, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објасните нам сад, сада је готово са тим изјавама код тужиоца знате, сада дајете одбрану овде. Зато нам сад објасните је ли био Обрадовић уопште у јединици, је ли био Обрадовић уопште у јединици?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јединици.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У јединици јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај други Николић?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Николић Милојко, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесте био у тој јединици, они су били прије мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Вас?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко у оној ситуацији када су Вам замерали због имена, због вере, због овог, због оног, када су Вас питали шта ћеш ти овде и тако? «Мртви» када Вас је питао, је ли био неко од њих тада?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па био је присутан овај «Шумадинац» је био присутан када ме је «Мртви» претио да ме, био је и Кастратовић присутан када је хтео да ме туче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад кажете да Вас је Кастратовић бранио или био на страни од «Мртвог»?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, Кастратовић ме је бранио, само кажем био је и он присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Кад су ме, «Мртви» ме вређао и овај како се зове тај заштићени сведок, да не говорим, на националној мањини, шта ћу ја овде као, а Зоран, заштићени сведок је мене нон стоп и вређао највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ја сам Вас питала за овог Обрадовића и за Николића?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Обрадовић никад није нешто лоше против мене ни рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас да ли је Вама нешто урадио него Вас питам је ли био он у селу Ћушка неко од њих тога дана када сте кажете и Ви били, то Вас питам?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Сви смо ми кренули, сад не знам ко је тачно био све у селу. Ми смо сви кренули као јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко можда са Вама од њих двојице?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Са мном нико није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има питања за оптуженог?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само ако може да ми разјасни зашто ми тада није дозволио, не знам кад је то било, да ли је било када сам давао ја моју одбрану или је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад нам објасните.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: За Обрадовић Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте објаснили сада?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесам али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче без микрофона. Кажите Ви шта, тужилац каже да не разуме?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ми јасно, ја са окривљеним Абдулахом никада нисам разговарао нити обављао разговор, он је једини разговор који је обављен то је у истрази код истражног судије. Разговор је водио истражни судија, ја сам имао право да постављам питања и ништа више, не разумем шта хоће да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он хоће да каже оно што је када је износио одбрану, Ви сте већ причали како сте помешали Обрадовића, Млађу, па тако Ви сте то већ причали када сте овде давали одбрану, да нисте успели у истрази да објасните, је ли на то мислите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесте, али нисам добио ја уопште своју изјаву, то мене највише мучи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисте добили?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Што нисам добио комплетну моју изјаву, то мене мучи највише, ништа друго. То Вам говорим већ ја не знам који пут овде долазим. Ето ништа друго. Чисто сумњам да се и ово све снима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако, пазите 24. децембра Ви кажете «знам да му је кум не знам му име, онда вамо доле сам рекао господину истражном да исправи то, али изгледа да није исправио, био сам рекао да је Обрадовић, ту сам побркао јербо Млађо је био и онда је он рекао лако ћемо са тим, али то значи није Обрадовић него Млађа», Ви кажете «Млађо, Млађо тако се зове, није пошто сам видео по сликама да су слични неће и ко је био са њим», ево сад ћемо да видимо шта каже даље. Је ли на то мислите? Јесте на то мислили?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то већ причали овде на претресу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да, на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда у чему је сада проблем?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Није у ничему проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То стоји на том транскрипту та Ваша одбрана је ту.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро то смо рјешили, проблем је највише у мојој изјави што ми се није доставила изјава комплетна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која изјава Вам се није доставила?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Моја изјава што сам давао овде пред судом. То сам вама показивао дошло је до стране 7 и овде пише «сутрадан смо се наоружали» и даље нема моје изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте ми датум горе шта, од када Вам је та изјава?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Датум 13.03.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви имате до које стране?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Овде пише 348-г, страна 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страна 7.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Од 7 до 38 тако пише и даље нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и коју страну ми читате ту последњу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Последњу страну, седму страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доставићемо Вам у паузи остатак те Ваше изјаве код истражног судије.

За овим оптужени наводи да остаје при одбрани коју је износио током поступка, уз објашњење као и на претресу од 24.12. да је помешао извесног Млађу и Обрадовић Зорана и захтева да му се достави комплетан транскрипт са саслушања од 13.03. код истражног судије јер има само исказ до стране 7. Дакле све што имамо, па ће стручна служба то оптуженом да достави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо Вам то у паузи када стигнемо да ископирамо. Имате још нешто да додате у своју одбрану? Господине Перовићу од Вас не чујем шта се дешава.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Имао би још у вези лечења. Ја ни даље не добијам никакве терапије за ноге, а имао сам скоро и напад, имао сам гушење, никакве терапије ја не добијам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро проверићемо то. Да ли има питања везано за одбрану оптуженог Сокића? Нема. Вратите се за сада на место. Ви полако нека се припреми господин Обрадовић Зоран оптужени. Имате питање, вратите се господине Сокићу, има питања опт. Цветковић.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Добар дан. Ја имам примедбу на изјаву господина Сокића, он каже као јединица, каже чета, дошли смо сви у Ћушку, он зна ко је дошао у Ћушку, ја не би волео ту и мене спомиње јавни тужилац спомиње ме да сам ја био у Ћушки, ја уопште нисам био у Ћушку, Сокића први пут у животу видим овде на суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта имате да питате оптуженог Сокића?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Има да га питам каже сви смо каже дошли у
Ћушку као чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте то схватили да спомиње и Вас.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Да, јер ја се спомињем на оптужници да сам ја
био са њима, нека се изјасни јесам ја био или нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам се фино изјаснио када сам давао изјаву моју
овде, да уопште господина не познам да га никад нисам видео, као што је он,
онда Корићани, онда ови Јашовићи, како се већ презивају, никад ја њих у животу
нисам видео. Ја њега уопште нисам убројао у ову јединицу. Уопште га нисам
споменуо никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нити њега, нити Корићане, нити Брновића, никад
никог. Значи токолико могу да кажем, ја не могу да кажем да је он био, нити сам
кад поменуо да си био у тој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било то што сте хтели да питате. Вратите се
на место господине Сокићу, вратите се на место док чекамо да се доведе
Обрадовић Зоран.

**Констатујемо да су браниоцима подељене ове две оптужнице против
Обрадовића и против Николића, подељене су пуномоћницима.
Пуномоћницима и господину Радивојевићу су подељена и решења о спајању
поступка.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису сада пуномоћници добили шта, решења о спајању?
Решења о спајању, добро.

Суд уручује решења о спајању пуномоћницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уручите пуномоћницима, господине Радивојевићу да ли
сте Ви добили решење о спајању? Јесте, добро. Оптужнице. Укључите
микрофон. Молим? Да, нема слике, оптужени такође немају, да ли може режија
да укључи мониторе. Само документ камера може, оптужени такође не могу да
виде. Хоћемо ли да радимо тако господо? Хоћемо. Добро. Онда ћемо само да
констатујемо пре него што Ви почнете.

**У судници не раде монитори и на њих не може да се стави слика
суднице, већ може само да се прикаже документ камера, међутим и**

браниоци и оптужени кажу да ће и поред тога што не могу на мониторима да прате оптуженог, и оно што се дешава у судници, предлажу да се претрес настави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте оптужницу господине Обрадовићу.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте је разумели? Ја Вас претходно позивам да се изјасните да ли сте извршили кривично дело које Вам се ставља оптужницом на терет?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели оптужницу?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да.

Изјављује да је оптужницу разумео и да није извршио кривично дело које му се оптужницом ставља на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете да изнесете своју одбрану обзиром на начин на који сте се бранили у току поступка пред истражним судијом?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да. Нешто кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја би желео да изјавим поштоване судије кратко, даме и господо, стим да имам неки подсетник испред себе пошто сам 10 година у Немачкој па тако се нашим речима не могу баш да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да изађете на крај?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да се то, само као подсетник да бих могао да кажем то што имам. Ја желим да изнесем своју одбрану и желим да објасним све околности и догађаје који се мени стављају оптужницом на терет. Међутим, ја сам у кратком периоду оптерећен са три оптужнице као прво оптерећен сам, тренутно сам пред судом у Панчеву оптужен за једно дело које ми се ставља на терет много више од онога што ми се десило и оптужница пред судом у Крушевцу са којом ама баш немам никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али нас сада интересује ово што је било у мају 1999. године на Косову.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: И тренутно, тренутно, нисам у, нисам психички спреман да бих данас могао да дајем било какве изјаве што се тиче овог предмета јер ја се задњих 8 година лечим у Немачкој од пострауматског, одређеног пострауматског синдрома који имам поремећај у глави и зато сада страшно сам

оптерећен поготово са овом оптужницом у Панчеву и ја бих молио да док ми се Панчево не заврши да ме данас не пропитујете, испитујете у вези овог предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите овако господине Обрадовићу није ми пало на памет да почнем суђење а да не набавим извештај о Вашем здравственом стању, па каже овако: «По захтеву председника већа дајем извештај о притворенику Обрадовић Зорану, рођеном и тако даље, од оца и тако даље. Притвореник је од 07.02.2011. године до 02.03.2011. године био у болници Централног затвора у Београду ради судско психијатријског вештачења о чему сте добили званични извештај од болнице Централног затвора у Београду. У установу нашу је дошао 04.03.2011. године са дијагнозом Ф43 и препоруком за терапију», да сада не читам ту наглас терапију «од 04.03.2011. до 04.05.2011. године је четири пута био код лекара и сваког пута се обраћао само ради продужења терапије. С обзиром да је терапија коју прима мислим да неће утицати на нормално одвијање претреса заказаног за 23. до 27.05.2011. године», истовремено сам обавештена да сте пребачени овде када сте стигли овде и да сте овде под нормалном терапијом, да није било никаквих испада, тако да са тим у вези Ви ћете ми рећи сада да ли Ви кажете да не желите да изнесете своју одбрану за сада у овој фази поступка или Ви мени кажете да Ви нисте способни да изнесете своју одбрану, па ћемо видети каква је ситуација сутра. Значи ту су Вам две ствари или Ви кажете да нисте способни, ја ту морам да питам лекара да ли сте способни или не, или Ви за сада нећете јер то је Ваш неки емоционални склоп такав да Ви не желите за сада да се браните.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја за сада тренутно нисам психички способан да све ово поднесем, верујте да не знам здрав човек ово не би могао да поднесе. То је за мене превише и зато сам и ово написао јер ја не могу све то да издржим, ја примам терапију коју нисам примао, то је сасвим друга терапија, ја је пијем зато што су ми то преписали, иначе та терапија није оно што сам ја пио 8 година, мени те терапије што сам донео са собом из Немачке више нема и ја пијем нешто, верујте ми, не знам ни зашто је ни због чега је, али ето пијем само, не осећам се баш да ми је нешто боље од тога. И према томе, то је за мене стварно много и превише, ја не да не желим него нисам способан за све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени доктор каже да сте Ви способни, значи.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Е па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћемо сада да радимо, господине Перовићу је ли Ви то истичете да оптужени није процесно способан?

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не, председнице оптужени је процесно способан, међутим оптуженом је за 09. јун пред Вишим судом у Панчеву заказан претрес који ће бити окончан у једном дану, према оптуженом је била ослобађајућа пресуда пред Вишим судом у Крушевцу, међутим, по жалби је укинута та

пресуда и то писмено је добио пре пар дана да поново креће поступак испочетка, и све те околности које су се дешавале, он тренутно није на јасан одређен и подобан начин на који он то жели, да да свој одговор на све наводе из оптужнице, у овом наставку претреса способан да изнесе, али ће сигурно и сто посто након 09. јуна, верујемо да ће у јуну бити заказан наставак претреса у овом поступку, изнети своју одбрану на јасан, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу немојте ми причати шта ће тамо да буде и када и Ваш календар у давању одбране. Значи то ми немојте износити, значи ако оптужени износи да је процесно неспособан овог тренутка одлажемо суђење и он иде на вештачење, или он каже нећу да се браним и онда ће се вратити тамо и нека износи одбрану када год хоће.

Адв.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Председнице, рекао Вам је пре на Ваше питање да ли тренутно или нисте способни изјаснио се «за сада», значи само тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја да ли је за сада он неспособан.

Адв.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он за сада жели или не жели, а лекар ће рећи.

Адв.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Не жели за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што ја њега питам, он жели или не жели, а процесну способност процењује лекар а не он сам, значи да ли он за сада, да ли Ви за сада желите или не желите да изнесете одбрану, да ли желите да се браните ћутањем или желите да изнесете одбрану, то Вам је то?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја за сада не желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не желите да изнесете, хоћте да се браните ћутањем?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Изволите, вратите се на место.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Изјављује да није извршио кривично дело у осталом како је евидентирано путем аудио записа након што је кроз питања и уз интервенцију његовог браниоца расправљено да оптужени заправо жели да претходно сазна исход поступака у Панчеву и у Крушевцу, оптужени исказује да не жели да изнесе одбрану, да ће се бранити ћутањем. Бранилац наводи да они не наводе да је оптужени процесно неспособан, оптужени наводи још да је незадовољан терапијом. Прочитан је и извештај лекара за Обрадовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да направимо паузу, у наставку поступка позваћемо Николић Милојка. Изволите господине Перовићу.

Адв.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Ја би Вас као председницу и чланове већа замолио само за разумевање у тренутно стварно оптерећен је, има три оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу.

Адв.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Молио бих за разумевање судско веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

За овим суд одређује паузу у трајању од 15 минута, дакле 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то хтели браниоци? У наставку Вас мења Крсто Бобот, добро. Значи видимо се у 16,20.

Присутни и даље тужилац, пуномоћници, браниоци, оптужени и осим адв. Петронијевића кога мења адв. Крсто Бобот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим вас Николић Милојка. Ту сте, изиволите. Оптужени Николићу чули сте оптужницу, да ли сте је разумели?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја јесам разумео оптужницу, али се осећам да нисам крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам и хтела да Вас питам како се изјашњавате?

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па изјашњавам се тако да не би се ништа изјашњавао пошто сам толико имао мало времена да би могао да то све у својој глави да се сетим шта се дешавало, тако да док не би све то погледао још не би се ништа за сада изјашњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи да хоћете да се браните као и у истрази?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем браните се као у истрази, ћутањем мислим?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Док видим, док се сетим тих детаља јер много има, много је времена прошло госпођо судија, ја не могу, не знам, а ставља ми се много на терет, да ја то видим, да се сетим, како, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац има нешто да каже.

Адв. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу само покушати пошто сам сада имао консултације са својим клијентом, значи догађај се десио пре 12 година, то је велики, огроман протек времена, наравно у свим оваквим предметима и сведоци и окривљени испитују се до најситнијих детаља. Мој клијент ми је рекао да му је крајња конфузија у глави, да он сада не би могао на те детаље да се изјашњава и да би желео још да прочита оптужницу јер имао је веома кратак, кратак временски период и њу да анализира, а камоли остало што му се ставља на терет и у накнадној фази поступка он ће дати своју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не проверам сада да ли је протекао, ја мислим да смо поштовали законски рок за припрему одбране али то је све неважно.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Није протекло, небитно је, ми нисмо хтели да успоравамо зато што су овде људи, није протекло оних 15 дана ја могу да Вам кажем, није сигурно, али ми нисмо хтели да спречавамо да се главни претрес успорава због нас, јер овде људи седе у притвору и нема никаквих проблема и то је други разлог због ког ће мој клијент у овом тренутку да не би ни он својим понашањем успоравао даљи ток претреса, да се брани ћутањем, да претрес може да тече даље, а у једној фази он ће дати своју одбрану врло детаљно али наравно 12 година је 12 година, милион је детаља, човек мора да направи у својој глави апсолутно једну нормалну ситуацију да би могао да одговара на сва питања која ће га евентуално питати и судско веће и тужилац и браниоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто да проверим. Добро.

Позван да се изјасни у смислу члана 320 ЗКП исказује да се не осећа кривим али да за сада док му се све ствари не сложе у глави не може да изнесе одбрану, да ће се бранити ћутањем, а бранилац оптуженог Драган Палибрк наводи да иако није истекао рок од 15 дана који је предвиђен законом за припрему одбране они нису тражили да се претрес одлаже али да у сваком случају оптуженом ствари у глави морају да се сложе да би могао да изнесе одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да додате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, вратите се на место молим вас.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо, обзиром да је за ових пет наредних дана било предвиђено само узимање одбране и да у тој ситуацији, а имајући у виду, то сте вероватно и видели, да је још један оптужени лишен слободе, да се води против њега истрага за исто ово кривично дело и претпоставка је да ће тај предмет такође бити спојен, ја сам предвидела, односно ми смо предвидели свих ових пет дана само за то. У међувремену та истрага није окончана, а данашњи претрес се одвијао овако како се одвијао. Наши следећи термини за главни претрес су: 20, 21, 22, 23. и 24. јун с тим што тада у јуну можемо да радимо пре подне у 09:30 у истој овој судници. За тада обзиром на ову ситуацију и на то да смо узели практично ове одбране на овај начин, позваћемо и неке сведоке, нећу вам рећи

сада које одлучићемо накнадно које сведоке па ћете добити тај распоред писменим путем. Значи 20. до 24. јун у 09:30 судница број 2.

Адв.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Са 24-тим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 24., цела недеља, пет дана. Обзиром да се сведок Иса, односно оштећени Иса Гаши изјаснио и добили смо информацију да он жели и може да буде саслушан путем видео-линк, рачунајте да уколико буде било могуће да се тада за јун организује тај видео-линк да ћемо свакако се прво бавити тим, то ћу вас наравно обавестити тек кад будем контактирала за видео-линк.

Претрес је довршен.

Наредни се заказује за 20, 21, 22, 23. и 24. јун у 09:30 у судници број 2, а о распореду саслушања сведока оптужени и браниоци и тужилац биће обавештени накнадно.

Констатује се да је у међувремену и оптуженима су уручене оптужнице за Николић Милојка и Обрадовић Зорана, а оптужени Обрадовић и оптужени Николић су добили првобитну оптужницу односно сада им се дели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да сада сви имате све оптужнице. Господине Радивојевићу, изволите. Господине Радивојевићу, изволите.

Адв.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, пошто сам ја већ раније дао одређене предлоге, а сад видим да по њима није поступљено, имамо из дописа Управе за обавезе одбране сугестију да се тражи од Регионалног центра Министарства одбране Крагујевац, позив за мог клијента. Пошто је из ове Управе за обавезе одбране ми нисмо могли добити јер они немају после 1992. године. Ово се односи на 1999. Ја сам приложио суду и тужиоцу доказ о ангажовању у МУП-у за време ратног стања. Друга ствар, предложио сам да се прибаве списи Окружног суда у Пећи који се односе на поступак који је вођен поводом истог догађаја али против других лица и то сам исто образложио. О томе никада није одлучено нити смо прибавили те списе. Из тих списа, пошто ја имам пресуде прилагао сам и вама, човек је ослобођен, а он је био оно све што данас овде тужилац тврди, он је био оптужен да је он урадио то. Због тога још једном понављам и молим вас да прибавите те списе.

Друга ствар, пошто мој клијент је негде 14 месеци у притвору он не може да утиче на поступак, он не може да оде доле, поготово после оваквог поступка који је изузетно публикован кроз зенит преко телевизије и тако. Он једино што

може бити са својом породицом која живи у Краљеву. Има децу пет и седам година, има супругу и исту издржава његов брат, а он опет има одређена мала примања као нераспоређени радник МУП-а Србије, због тога бих вас молио да донесете одлуку о пуштању из притвора. Прихватамо сваку обавезу, значи јављање у СУП, ненапуштање стана, знам да за сад не можемо наруквицу да дамо али нити је бежао, нити је изашао из земље за последњих 12 година. Предлажем да се укине притвор према окривљеном Кастратовић Славиши.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Адвокат оптуженог Славише Кастратовића понавља предлог да се прибаве списи НРQ Окружног суда у Пећи, НРQ 2/2002 и предлаже да се против оптуженог укине притвор или евентуално замени блажом мером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бобот.

Адв. КРСТО БОБОТ: Захваљујем се, адвокат Крсто Бобот, бранилац оптуженог Богићевић Бобана. Ја само да обавестим веће, овај, значи нити сам у прилици, нити могу да бирам термине суђења, али баш у том периоду од 20. до 23. додуше јуна, четири дана ја имам суђење овде у судници 1 у 10 сати, то је оптужени Кнежевић Горан и «Зрењанинска група» такозвана, тако да унапред молим веће, ја ћу замену наћи, да ли ће то бити колега Петронијевић или колега Огњановић или неко. Ја ћу гледати на сваки начин да када буде пауза на неком другом суђењу да ускочим, да ми то одобрите, да не сматрате да је то неко непоштовање суда, једноставно ја физички прва четири дана нећу бити у могућности да присуствујем читавом главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бобот, хвала Вам у сваком случају, нама су термини одређени, то је то, унапред за ово веће, за овај предмет, тако да не можемо интервенисати никако другачије. Господине Перовићу.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја имам питање за веће техничке природе. Везано за Зорана Обрадовића да ли ћете Ви наложити данас или сутра његово враћање у затвор у Панчево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас мучи, господине Перовићу?

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Мучи ме, зато што ме замолио да му уплатим кантину, нема новца, па не знам да ли ће бити враћен, да ли је сврсисходно да идем до ЦЗ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавестићу Вас када будем одлучила. Седите, господине Перовићу. Господо браниоци, још неко? Оптужени? Поповићу, изволите.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Ја се извињавам, превасходно, да ли имам право тако нешто да затражим. Господин Иса Гаши кажете да ће преко видеолинка да даје изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам против тога, јер желим директно да поставим питање господину, јер имам разлога. Читава моја одбрана, скоро 30% се гради на његовим изјавама, а ја бих доказао нешто сасвим друго у вези тог господина, па имам аргументе све, тако да, преко видеолинка он може да прича шта год хоће, да лаже колико год хоће, овде Ви њега доведите да ја њему кажем тачно где је био, а где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се.

Оптужени Поповић Срећко противи се да се сведок Иса Гаши саслуша путем видеолинка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта још каже господин Сокић?

Опт. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја бих само замолио Вас, председнице суда и председништво, ако може написмено да ми дате да немам физикалне терапије, да ми се не одобравају, да ја то имам написмено, јер Ви сте овде изјавили, не знам који дан је био, да ми се неће уступити те физикалне терапије док се не заврши суђење, па бих Вас ја замолио да ми дате написмено, путем поште да ми то доставите да имам неки документ, не дај боже сутра да постанем инвалид, да имам нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ако може то само, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Корићанин.

Опт. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Ја сам исто сагласан са Поповићем да Иса Гаши не буде саслушан видеолинком, него да буде овде, да видимо његову реакцију на његове лажи. На питање директно да видимо како ће да реагује. Иначе, он може тамо да прича шта год хоће и како хоће, пошто има више изјава, више верзија истине, па бих волео да видим овде лично како ће да се понаша и какав је његов однос према истини или према његовим речима пред Вама, да се Ви уверите у његову истину или лажи, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени Корићанин Видоје такође се противи да се путем видеолинка саслуша сведок – оштећени Иса Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада шта каже тужилац за замену мере за оптуженог Кастратовића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се, и даље стоје разлози због којих је одређен притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужиоца противи се укидању притвора, односно противи се томе да се притвор против оптуженог Славише Кастратовића замени неком блажом мером.

Судска стража уручује транскрипт аудио записа саслушања окривљеног Сокић Абдулаха од 07.06.2010. године од стране 8/38 оптуженом.

Председник већа налаже стручном сараднику суда да након што се информише када ће оптуженог Обрадовић Зорана вратити у Окружни затвор у Панчево, о томе обавести у току сутрашњег дана ујутру браниоца Перовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сокићу, Вама ће суд доставити све лекарске извештаје.

Налаже се писарници суда да се лекарски извештаји из Окружног затвора који се налазе у списима предмета за оптуженог Сокић Абдулаха у фотокопији достави овом оптуженом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Корићанин, господине Поповићу, начин саслушања путем видеолинка предвиђен је одредбама Закона о кривичном поступку и такође Закона који се односи на суђење у поступцима за ратне злочине. Уколико је тај начин једини могућ, ми ћемо га свакако искористити, ценећи при том тај доказ као и све друге доказе.

Ми ћемо се сада повући да одлучимо о притвору.

Немојте коментарисати. Још нешто за одлуку? Изволите.

Адв. ДРАГАН ПАЛИБРК: Још једна молба, није ни предлог, ја Вам захваљујем што сте омогућили мом клијенту да погледа овај део, он је имао два дана да погледа предмет. Ја бих молио, пошто то ипак није довољно, да му омогућите још неки радни дан, у ком би он могао да се упозна са списима предмета. Унапред Вам захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Перовићу.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па у вези сведочења путем видеолинка, не противимо се том сведочењу, али имамо други предлог. С обзиром на више

изхава које смо до сада имали на увид, које су дате од стране сведока Исе Гашија, а не могу тачно цитирати реченицу, сећам се да је у једној од тих реченица, у једној од тих изјава сведок Иса Гаши каже, «сада више ни у селу са мном нико неће да разговара». Ја сам мишљења да у вези тога, а што сам и у жалбама раније изјављивао, сматрам да треба да се врши психолошко и психијатријско вештачење од стране сведока Исе Гашија. Значи то по мом мишљењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре његовог саслушања?

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре саслушања?

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Нарочито по мом мишљењу што је сведок склон конфабулацији. Даље, овај, сматрам да вештачење треба да буде вршено од стране стручних лица који нису са подручја Косова и Метохије, ради непристрасности у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је такође Ваш предлог.

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Или да буде од стране лица из привремене Међународне управе која се налази на подручју јужне српске покрајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Хвала.

Бранилац Перовић Небојша предлаже да се пре саслушања оштећеног Исе Гашија обави вештачење психолошко-психијатријско од стране независних стручњака који нису са подручја Косова, односно нису Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Поповићу, нешто ново?

Опт. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам, господин Иса Гаши, ја сам хтео директно овде да га видим због тога што сам га у Љођи видео када је он и још петоро њих пуцали на Божа Мишулића и Мила Рајковића, том приликом Мило Рајковић је погинуо, а Божо је некако спасио се. Зато Вам тражим да Исо Гаши овде дође, јер тврдим одговорно, да је господин Исо Гаши ако је нормалан грађанин и обичан грађанин, како је могло да се деси да је мене видео у парници са Веселином Бешовићем у неколико села, округа пећког, ако је он обичан грађанин и становник Ћушке, како је могуће да се он појавио на неколико места, јер обичан грађанин, полицајац није, војник Југословенске армије није, једино остаје да је војник ОВК, терористички или курир њихов, јер у том ратном добу, раздобљу, он да буде на неколико места и да види мене у парници против Веселина Бешовића у Пећи, у суду, која је тада, 2000. године, мислим да је,

оборена, управо захваљујући његовим изјавама, ја зато тражим да он буде овде, да се ја и он погледамо у очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАЛАЖЕ СЕ писарници да у дане који буду одређени да на увид списе предмета Николић Милојку оптуженом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ми сада одлучимо, ако нема више предлога о овом предлогу за укидање притвора. Господине Радивојевићу, да допуните нешто?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице извините, пошто се буни тужилац против ублажавања мере ја мислим да је то нереално и незаконито у крајњој линији, моје лично мишљење. Хоћу једну ствар, ако одемо на "Американ радио воркс" сајт њихов имамо сведока Акифа Гашија који нигде не наводи никога од ових људи који су овде оптужени, а њега не наводи ни тужилац у својим предлозима у оптужници. Ја сматрам, стварно још једном инсистирам веће кад буде одлучивало да има у виду социјалну, економску и посебно околност да мој клијент је могао отићи прије 12 година, да није отишао, да живи ту и да, како се зове, сматрам малтретирање мог клијента овакав став тужиоца. Ја знам да је запрећена казна колико јесте, али до сада немамо ниједан доказ о томе да је он био у Ћушкој, ниједан доказ, у ствари тужилац ово ради од 2005. године пред Међународним кривичним трибуналом за бившу Југославију оно на шта се позива тужилац, између осталог, у оптужници, нигде се Кастратовић не спомиње, нигде. Нико га није препознао од оних сведока тужилаштва овде пред у истрази. Стварно не схватам овакав став тужилаштва, мислим да је мало ригидно али шта ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, повући ћемо се сада да одлучимо о притвору.

Одбили смо предлог господина Радивојевића, нисмо укинули притвор оптуженом Кастратовић Славиши, завршићемо са овим оптуженима наредни пут осталима и са оним следећим оптуженим.

Дакле, видимо се **20. јуна у 09,30 часова**. Нећете добијати позив само распоред.

Довршено у 16,56 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА